

A Komáromi Járásbíróság a dr. Farkas Roland ügyvéd [redacted] által képviselt [redacted] felperesnek, a dr. Bodor Marianna ügyvéd [redacted] által képviselt Észak - dunántúli Vízmű Zrt. (2800 Tatabánya, Sárberek 100.) alperes ellen, vízközmű szolgáltatás helyreállítása iránt indított perében meghozta a következő

v é g z é s t:

A bíróság a 2011. évi CLI. tv. 25. § (1) bekezdése alapján, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontjára utalva kezdeményezi az Alkotmánybíróság eljárását annak megállapítására, hogy a 2011. évi CCIX. törvény 51. § (5) bekezdése az Alaptörvény XXII. cikkének (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény XX. cikkét sérti, egyúttal a bíróság kérelmezi a hivatkozott 2011. évi CCIX. törvény 51. § (5) bekezdésének megsemmisítését.

A bíróság egyidejűleg az ügyben 2019. december 11. napjára kitűzött tárgyalást hivatalból elhalasztja, s a peres eljárást az Alkotmánybíróság eljárásának lefolytatásáig felfüggeszti.

A végzéssel szemben fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az eddigi peradatok alapján felperes 2017. [redacted] napján hatósági árverés útján szerezte meg a [redacted] helyrajzi számú, természetben [redacted] szám alatti ingatlant a [redacted] végrehajtási eljárásban. Az ingatlan tehermentesen került árverésre.

A felperesnek az ingatlan megszerzését követően jutott tudomására, hogy az ingatlanon az ivóvíz szolgáltatás úgynevezett „szűkítő” beszerelésével korlátozásra került, mert az alperesi vízközmű szolgáltató a fenti fogyasztási helyen [redacted] -Ft lejárt tartozást tart nyilván, amelyet az ingatlan korábbi tulajdonosa halmozott fel több évvel korábban. A felperes az ingatlant ugyan birtokba vette, s az alperesi szolgáltatást igénybe vette (így a peres felek között a közszolgáltatási szerződés létrejött), a fenti tartozásra tekintettel azonban az alperes a vízszolgáltatás korlátozását – a 2011. évi CCIX. törvény (Vksztv.) 51. § (5) bekezdésére hivatkozva – a hátralék rendezéséig a felperes irányában is fenntartotta. A felperes végül bírósághoz fordult kérve azt, hogy a bíróság kötelezze az alperesi szolgáltatót a korlátozás nélküli vízszolgáltatás nyújtására.

Az Alaptörvény XXII. cikkének (1) bekezdése szerint, az állam jogi védelemben részesíti az otthont. Magyarország törekszik arra, hogy az emberhez méltó lakhatás feltételeit és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférést mindenki számára biztosítsa.

Az Alaptörvény XX. cikkének (1) bekezdése szerint, mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez. A (2) bekezdés értelmében az (1) bekezdés szerinti jog érvényesülését Magyarország genetikailag módosított élőlényektől mentes mezőgazdasággal, az egészséges élelmiszerekhez és az ivóvízhez való hozzáférés biztosításával, a munkavédelem és az egészségügyi ellátás megszervezésével, a sportolás és a rendszeres testedzés támogatásával, valamint a környezet védelmének biztosításával segíti elő.

2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről (új Ptk.)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: III/ 0 0 0 4 4 - 0 / 2020	
Érkezett: 2020 JAN 10.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db	

6:256. § [Közszolgáltatási szerződés]

(1) Közszolgáltatási szerződés alapján a szolgáltató általános gazdasági érdekű szolgáltatás nyújtására, a felhasználó díj fizetésére köteles. (2) A szolgáltatót szerződéskötési kötelezettség terheli. (3) A felhasználó a díjat havonta, utólag köteles megfizetni.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. Törvény (Vksztv.) 51. § (1) A víziközmű-szolgáltató - az üzemeltetési szerződésben meghatározott keretek között, a víziközmű-rendszer teljesítőképességének mértékéig - a felhasználók részére víziközmű-szolgáltatást nyújt, és víziközmű-szolgáltatás nyújtása céljából a szolgáltatást igénybe venni kívánók rendelkezésére áll. (3) A víziközmű-szolgáltató a jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetében a felhasználóval - felhasználási helyenként - közszolgáltatási szerződést köt. A víziközmű-szolgáltatásba bekapcsolt ingatlan tekintetében, a víziközmű-szolgáltató és a lakossági felhasználó között a közszolgáltatási szerződés a víziközmű-szolgáltatás igénybevételével is létrejön.

Vksztv. 51. § (5) bekezdése szerint, ha a víziközmű-szolgáltatónak a felhasználási helyre vonatkozóan korábbi közszolgáltatási szerződés alapján rendezetlen követelése áll fenn, akkor az adott felhasználás hely tekintetében az 58. § (1) bekezdés szerint járhat el.

Vksztv. 58. § (1) bekezdése alapján a víziközmű-szolgáltató a létfenntartási, a közegészségügyi és a katasztrófa-elhárítási vízigények teljesítése mellett a víziközmű-szolgáltatás korlátozása, illetve felfüggesztése körében az alábbi intézkedések megtételére jogosult:

a) a közüzemi ivóvíz-szolgáltatást külön berendezés beépítésével időben és mennyiségben korlátozhatja, b) az átfolyó ivóvíz mennyiségét csökkentő szűkítőt helyezhet el, c) lakossági felhasználó esetében a közüzemi ivóvíz-szolgáltatást felfüggesztheti, ha a létfenntartási és közegészségügyi vízigények teljesítéséhez szükséges ivóvízellátást más, elérhető módon biztosítja, d) előrefizetős mérőt helyezhet el, ha ebben és a fennálló tartozások megfizetésében a felhasználóval megállapodott, vagy e) nem lakossági felhasználó esetében a közüzemi ivóvíz-szolgáltatást felfüggesztheti, illetve 45 napon túli díjtartozás esetében 30 napos határidővel a közszolgáltatási szerződést felmondhatja.

A Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (új Pp.) rendelkezései szerint:

126. § [Felfüggesztés az Európai Unió Bírósága, az Alkotmánybíróság, illetve a Kúria eljárásának kezdeményezésére tekintettel]

(1) A bíróság a peres eljárást felfüggeszti, ha

b) az Alkotmánybíróságnak a jogszabály, jogszabályi rendelkezés, közjogi szervezetszabályozó eszköz vagy jogegységi határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására, továbbá nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló eljárásának, kezdeményezéséről határoz.

128. § [A felfüggesztés időtartama, jogkövetkezményei, részleges felfüggesztés]

(1) A peres eljárás felfüggesztésének hatálya a felfüggesztésről hozott végzés jogerőre emelkedésével kezdődik. (5) A felfüggesztést elrendelő végzés ellen - a 124. § és a 126. § (1) bekezdése szerinti esetek kivételével - külön fellebbezésnek van helye; a bíróság e végzését maga is megváltoztathatja.

A bíróság megítélése szerint a Vksztv. 51. § (5) bekezdése azáltal, hogy az 58. § (1) bekezdésében meghatározott szankciók alkalmazását írja elő arra az esetre is, amennyiben a szolgáltatónak az adott felhasználási helyre vonatkozóan korábbi közszolgáltatási szerződés alapján áll fenn rendezetlen követelése, ellentétben áll az Alaptörvény idézett XXII. cikkének (1) bekezdésével és XX. cikkével.

A Vksztv. 51. § (5) bekezdése ugyanis mindennemű differenciálás nélkül lehetővé teszi a szolgáltatónak azt, hogy olyan személlyel (lakossági felhasználóval) szemben korlátozhassa a közszolgáltatást, aki adott esetben nem tehető felelőssé a nem vitásan más által felhalmozott

tartozásért. Mivel a hivatkozott jogszabályi rendelkezés megfogalmazása - a bíróság álláspontja szerint – túl tág, így annak alkalmazási körébe beleeshet – mint a perben – az árverési vevő is. Az árverési vevő esetében viszont a tulajdonjog megszerzése eredeti módon történik, s az árverési vétel során egyáltalán nem szükségszerű, hogy a vízközmű tartozásról tudomást szerezzen (például ha az adóssal több végrehajtást kérő kezdeményezésére is foganatosítanak végrehajtási eljárást), ahogy azt sem biztosítja semmilyen előírás, hogy az esetleges vízközmű tartozás miatt fennálló szolgáltatói korlátozásról az árverési nyilatkozata megtétele előtt tudomást szerezzen.

Ehhez képest az új Ptk. közszolgáltatási szerződésre vonatkozó szabálya alapján a szolgáltatónak – így a vízközmű szolgáltatónak is – szerződéskötési kötelezettsége van, amely nem pusztán a szerződéses viszony létrehozását követeli meg, hanem a szerződés teljesítését, tehát magának a szolgáltatás nyújtásának a kötelezettségét is, nyilvánvalóan addig, amíg a fogyasztó szerződésszerűen jár el. Azonban – mint a perbeli esetben is – az árverési vevő nem került szerződéses kapcsolatba a korábbi tulajdonossal, illetve korábbi fogyasztóval, s annak jogutódjának sem minősülhet. Ekként esetében az Alaptörvény XXII. cikke, valamint azon keresztül az Alaptörvény X. cikke a bíróság megítélése szerint csak úgy tud megvalósulni, ha a szolgáltató a Ptk. közszolgáltatási szerződésre vonatkozó szabálya alapján a szerződést vele a korábbi fogyasztó szerződéses (és adott esetben szerződést megszegő) magatartására tekintet nélkül megkötí és amely szerződésben eleget tesz a szolgáltatási kötelezettségének.

Ezt azonban a Vksztv. 51. § (5) bekezdése – azáltal, hogy kellő részletezettség nélkül, általános jelleggel teszi lehetővé az új fogyasztó vonatkozásában is a szolgáltatás korlátozását – sérti. Sőt, már önmagában a „rendezetlen követelés” mint törvényi megfogalmazás is túl tág, adódhat ugyanis a kérdés, hogy például ebbe mi tartozhat bele: csak a korábbi fogyasztó vízdíj tartozása, vagy annak járulékai, vagy adott esetben a korábbi fogyasztóval szemben alkalmazott szűkítő kiépítésének költségei is; a követelésnek megítélt, végrehajtható határozattal elbírált követelésnek kell-e lennie, vagy elegendő, ha a szolgáltató szerint lejárt követelésről van szó?

Összefoglalva, a bíróság álláspontja szerint a Vksztv. 51. § (5) bekezdésének alkalmazása (és annak indokolatlanul tág megfogalmazása) miatt előállhat az az eset, hogy az árverési vevő, aki ugyan nem származékos módon szerzi meg a fogyasztási helyet magában foglaló ingatlan tulajdonjogát, még akkor sem juthat korlátozás mentes, az emberi létezéshez méltó, s az egészséghez nélkülözhetetlen ivóvíz szolgáltatáshoz mint közszolgáltatáshoz, ha adott esetben a maga részéről a közszolgáltatási szerződést – amelynek megkötésére és a szolgáltatás nyújtására a szolgáltatónak főszabály szerint törvényi kötelezettsége van – a maga részéről egyáltalán nem szegi meg.

Tekintettel arra, hogy a hivatkozott jogszabályhely Alaptörvény ellenességének megvizsgálása a perben olyan lényegi kérdés, amelynek eldöntésétől az ügy megítélése objektíve függ, ezért a bíróság a rendelkező részben írtak szerint határozott, egyidejűleg a peres eljárást az új Pp. 126. § (1) bekezdésének b) pontja alapján felfüggesztette, s ebből következően a már kitűzött tárgyalást elhalasztotta.

A fellebbezéshez való jogot az új Pp. 128. § (5) bekezdése zárja ki.

Komárom, 2019. december 10.

dr. Kapitány István
bíró

A kiadmány hitelül:

